

Preken i Fjellhamar kirke 24. august 2008

Gustjeneste med vekt på miljø og rettferdighet

Elisabeth Lund

Jesus er bare helt konge!

Vår konge.

Vi lever i hans rike, i Guds rike, i himmelriket.

Det tror jeg det er viktig å være klar over.

Det står nemlig mye i Bibelen om at himmelriket kom med Jesus.

Det er et rike som vokser i og rundt Jesus, i og rundt oss. Et rike vi kommer inn i når vi tar imot Jesus som Herre, som vår konge.

Når vi sier ja til Jesus, når vi blir frelst, når vi blir døpt.

Så Ida og Ludwik: Velkommen i Guds rike der Jesus er konge!

Selv om det står mye om Guds rike i Bibelen, så er det ikke så lett å få helt taket på hva og hvor det er. Det er større enn ord.

Men det er helt klart at Guds rike er her i vår verden. Allerede nå, men ennå ikke fullkomment.

Jesus bruker mange bilder til å si noe om riket sitt. Han forteller for eksempel om sennepsfrøet som er det minste av alle frø. Så lite at det nesten er usynlig. Men når det blir sådd, vokser det til å bli et digert tre som fuglene kan bygge reder i.

Sånn er Guds rike, sier Jesus.

Og det er et annerledes rike, fordi Jesus er en annerledes konge.

Han har andre, og kanskje litt uvante idealer.

Hilde leste for oss det som vi kaller saligprisningene.

Salig betyr omtrent det samme som lykkelig, og Jesus sier at de som er fattige i seg selv er lykkelige, de som hungrer og tørster etter rettferdighet, de barmhjertige, de som er rene av hjertet, de som skaper fred, de som blir forfulgt, er lykkelige.

Vi ville kanskje sagt: lykkelige er de som tjener masse penger og kan kjøpe seg hva de vil og slutte å jobbe og kan velge selv om de vil reise verden rundt eller ligge å dra seg ved bassenget mens noen andre vasker huset.

Men det er andre ting som teller i det riket der Jesus er konge. Det er viktige ting. Sånt som har virkelig verdi.

Lykke forbindes der med å være avhengig av Gud.

Å overlate alt til ham. Å elske Gud og vår neste.

Vi som lever i Guds rike, lar vi Jesus få være kongen vår, Herren vår?

Jesus sa en gang at ingen kan tjene to herrer. Ingen kan tjene både Gud og Mammon. Å tjene Mammon er å ha størst fokus på å karre til seg mest mulig, fokus på å tjene penger og få mest mulig selv.

Jesus snakker om det som å samle seg skatter på jorden.

Vi skal heller samle oss skatter i himmelen, sier han. Samle oss varige verdier.

Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon, sier Jesus.

Rett etter kommer det som er preteksten fra Matteus 6.

Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for mat og drikke som dere må ha for å leve, og heller ikke for klærne som kroppen trenger.

Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne?

Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samlar ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verd enn de?

Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?

Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De arbeider ikke og spinner ikke, men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.

Når Gud kler gresset på marken så fint, det som står der i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere?

Så lite tro dere har! Vær altså ikke bekymret og si: Hva skal vi spise? eller: Hva skal vi drikke?

eller: Hva skal vi kle oss med? Alt dette er hedningene opptatt av; men den Far dere har i himmelen, vet at dere trenger alt dette.

Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.

Slik lyder Herrens ord.

I vår verden er det grunn til bekymring. Det er mye som truer livet, som truer den balansen Gud har skapt. Det er ikke likegyldig hvilke valg vi tar og hva vi prioriterer.

Jesus viser oss hvordan vi bør leve. Han ber oss om å se på fuglene og på blomstene.

Jeg tror det er et godt tips. Det kan gi oss litt motgift mot å tenke på hva som lønner seg økonomisk.

Bare se på det Gud har skapt. Se på naturen. På hvordan alt fungerer ned til hver minste detalj. Se på fuglene og på blomstene. At de får mat og er vakkert kledd forteller oss noe om Guds kjærlighet og omsorg for det han har skapt.

På 3-400-tallet levde en mann som het Augustin i Nord-Afrika. Han har sagt mye klokt.

Han sa at det finnes en bibel som kom før vår Bibel.

Det er Guds skaperverk, verden.

Vitnesbyrdet til de to verkene stemmer overens, fordi de to har samme forfatter.

Skaperverket, den verden vi lever i, forteller oss om Gud og om livene våre. Sånn som Bibelen gjør. Naturen har sin egen orden, og når Jesus ber oss lære av den tror jeg han mener at vi skal leve i den ordenen. La Guds omsorg og kjærlighet bære oss. Se på fuglene.

Vi skal ikke bekymre oss for at vi ikke får nok til å leve godt.

Men noen får bekymringer når andre forstyrrer naturens orden. Når vi samler oss skatter på jorden, er vi kanskje med på å hindre Guds gode gaver i å flyte videre. Det blir det ikke nok til alle. Vi forstyrrer skaperverkets gode orden, når vi samler oss mer enn vi trenger.

Vi er i verden, men ikke av verden, står det i Bibelen. Vi lever i Guds rike og vi lever i denne verden. Vi kan ikke, og skal ikke, rømme fra den. Men vi skal vite at vi også er borgere i Guds rike. I bakvendtlandet Guds rike, der de største er de minste, de siste er de første, de fattige blir rike og syndere blir rettferdige.

Når vi ber Fadervår sammen, ber vi: La ditt rike komme. Vi ber om at Guds rike, og lovene som gjelder der, må få større plass i vår verden. Den bønningen innebærer et ønske om en mer rettferdig verden.

Jesus sier: bekymre dere ikke.

Hvis vi klarer å gi slipp på noe av strevet etter stadig nye goder, får resten av verden mindre å bekymre seg for.

Og så ber vi: Gi oss i dag vårt daglige brød. Gi oss det vi trenger i dag, Gud. Ikke det vi trenger for et helt liv av gangen.

Samle dere ikke skatter.

Vær ikke bekymret.

Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg, sier Jesus.

Han ber oss om å søke, å lengte, å tørste og hungre etter Guds rike og hans rettferdighet. Etter en verden som ligner mer på sånn den var ment å være da Gud skapte den. Noe som ligner mer på paradiset.

Kanskje vi kan tørre å gi litt slipp på noe av det vi tror gjør oss rike og lykkelige.

Salige er de som er fattige i seg selv, for himmelriket er deres.

Jeg tror at om vi søker mot Gud, vil vi få retning og håp for det livet vi er kalt til å leve.

Da vil vi få alt det andre i tillegg.

Det er et løfte fra Jesus som kan gi oss kraft så vi ikke blir helt lamme av klimaendringenes og urettferdighetens omfang.

Det er store ting som må forandres i verden, men vi kan begynne med å se på fuglene. Hvile i Guds omsorg for oss, og kjempe for hans rettferdighet.

Til slutt i gudstjenesten skal vi feire nattverd. Det er et sted å hente kraft til livet. Kraft til å vise omsorg for skaperverket og vår neste. Kraft til å søke Guds rike og hans rettferdighet og få alt det andre i tillegg.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud, fra evighet til evighet.